

Zsoltár 51,14

Vidámíts meg újra szabadításoddal, támogass, hogy lelkem készséges legyen.

Mt 6,11-12

mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma, és bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek

Talán a „mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma” kérése a Miatyánknak az, ami a leghétköznapibb, hiszen a szükségletei, főleg a testi szükségletei betöltéséért imádkozik a legtöbb ember. Ezért (egészség, anyagi javak, dolgozat elmaradása) még azok is imádkoznak, akik semmi másért nem. Mégis van miről beszélni ezzel kapcsolatban.

Az egyik amire érdemes figyelni, hogy Jézus – miközben ezt teszi az első helyre a ránk vonatkozó kérések közül – nagyon is korlátozottan fogalmazza meg azt, hogy mit is kellene kérniük.

Janis Joplinnak van egy nagyon ismert száma. Az a címe: „oh lord won't you buy me a mercedes benz”. (Meghallgatjuk.) <https://youtu.be/uFGk8E4AY3Q?si=fbnZLLvhxZL9ba-v>

Az angolul egyelőre kevésbé értők számára a szöveg kb. arról szól, hogy ha igazán szeretsz Uram, akkor veszel nekem egy Mercedest, mert az összes barátom már Porschével jár, aztán egy színes TV-t (elég régi a nóta, akkor még nem volt laptop, meg projektor), majd állod nekem egy végigpiált éjszakám árát...

Hát ez nincs benne a Miatyánkban.

Amit Jézus kér, abban az van benne, ami éppen most, a jelenlegi helyzetemben tényleg szükséges.

A kenyér a legalapvetőbb élelmiszerünk volt évezredekken keresztül. Az étel, ami az életben maradáshoz kell. Nem a tokhal-kaviár, nem a mandulatejes macha-latte. Ezért is vált mindannak a szimbólumává, amire a mindennapjainkban szükségünk van. Ez lehet a ruha, vagy a közüzemi számlák befizetésére szükséges pénz is.

Van a Példabeszédek könyvében egy elgondolkoztató mondat:

szegénységet vagy gazdagságot ne adj nékem; táplálj engem hozám illendő eledellel. Hogy megelégedvén, meg ne tagadjalak, és azt ne mondjam: kicsoda az Úr? Se pedig megszegényedvén, ne lopjak, és gonoszul ne éljek az én Istenem nevével!

A második, az előzőtől nem elválasztható tanítása ennek a nagyon rövid kérésnek: A mai (következő napi) kenyerünket kérjük Istentől.

Nem kapunk meg mindent az egész életünkre előre – bár számos dolgot igen (pl. egészség, testi erő) – hanem bízunk kell abban, hogy Isten napról napra megadja nekünk a szükségeset. Ahogy a pusztai vándorlás során is napról napra kellett a zsidóknak a mannát összegyűjteniük. HA valaki megpróbált több napra betárazni belőle, az megbűdösödött, megkukacosodott.

Jézus arra tanít, hogy kérhetjük bizalommal mennyei Atyánktól, hogy adja meg ezeket. Ő maga is többször etette meg a sokaságot az evangélium tanúsága szerint. Viszont arról is többször beszél, a megkísértés történetében, és az 5000 ember megvendéglése után is, hogy nem ez az egyetlen fontos dolog. Sőt még csak nem is ez a legfontosabb.

Teljesen normális, hogy nem nagyon tudunk másra koncentrálni, amíg korog a gyomrunk és azon kell aggódnunk, hogy ha nem fizetjük be a villanyszámlát, akkor lekapcsolják az áramot. De ha nem figyelünk arra, amit Isten mondani akar nekünk, akkor beleragadunk az anyagiak miatti állandó aggodalmaskodásba.

„Nemcsak kenyérral él az ember, hanem minden igével, amely Isten szájából származik.”

„Ne veszendő eledelért fáradozzatok, hanem az örök életre megmaradó eledelért, amelyet az Emberfia ad majd nektek, mert őt pecsétjével igazolta az Atya Isten.”

„Ezért mondom nektek: ne aggódjatok életetekért, hogy mit egyetek, vagy mit igyatok, se testetekért, hogy mibe öltözködjetek. Nem több-e az élet a tápláléknál, és a test a ruházatnál? Nézzétek meg az égi madarakat: nem vetnek, nem is aratnak, csűrbe sem gyűjtenek, és a ti mennyei Atyátok táplálja őket. Nem vagytok-e ti értékesebbek azoknál?”

Tanulj meg az Atyában napról napra bízni! Engedd, hogy azt adja neked, amire szükséged van, és akkor, amikor szükséged van rá.